

1 BEYOĞLU
LEVANTENLER
KONFERANSI
BEYOĞLU LEVANTINE CONFERENCE

BEYOĞLU'NDA LEVANTENLER

Levantine of Beyoğlu

Beyoğlu, Pera ve Galata'da 1453'ten bu yana Levanten Etkileri...
Ticaret – Sanat – Sosyal Hayat

The Effects and Contributions of Levantines in the development
of Beyoğlu / Pera and Galata Neighbourhoods:
A long heritage of Trade, Culture and Arts since 1453

23 - 24 Eylül 2016
23 - 24 September 2016

İtalyan Kültür Merkezi
Casa d'Italia

2016

1 BEYOGLU
LEVANTENLER
KONFERANSI
BEYOGLU LEVANTINE CONFERENCE

Ahmet Misbah Demircan
Beyoğlu Belediye Başkanı

Beyoğlu'nda Levantenler

Beyoğlu'nun en özgün renklerinden biri de Levantenler. Onlar, Avrupa'dan geldiler. Osmanlı coğrafyalarındaki tüm topluluklar gibi barış ve huzur içinde yaşadılar. Ayrımcılığa maruz kalmadılar. Ötekileştirilmediler. Yadırganmadılar. Bu topraklar onları da sinesine bastı, onlara da kapılarını açtı. II. Abdülhamit Han, tarafından Osmanlı tabiiyeti verilmesiyle Osmanlı vatandaşı oldular.

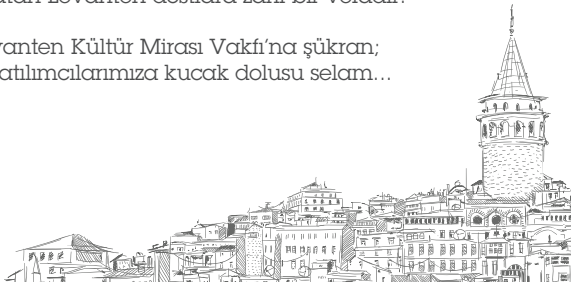
Edebiyattan mimariye; sanattan, ticarete İstanbul'da özellikle Beyoğlu'nda, (Galata ve Pera'da) silinmez izler, eserler, hatıralar bıraktılar. 1930 Dünya Ekonomik Buhranından sonra renkleri solmaya başladı. Avrupa'nın en büyük diasporası olarak değerlendirebileceğimiz bu topluluğun yıldızı da Osmanlıyla birlikte sönmeye başladı.

Baki kalan bu kubbede bir hoş seda... Onlardan geriye kalan o hoş sedayı, biriktirdiğimiz tatlı hatıraları yâd etmek için 1. Beyoğlu Levantenler Konferansını düzenliyoruz. Bir evvel zaman masalı anlatmaktan ziyade, bugün Beyoğlu'nda hâlâ cari olan birlikte yaşama modelimizi, tarihi gerçeklerden hareketle dünyanın dikkatine sunmayı, barış ve kardeşlik ahdimizi güçlendirmeyi, yenilemeyi, tazelemeyi arzu ediyoruz.

Konferansın önemli bir misyonu da Levantenler hakkında referans dokümanları ortaya çıkarmak; Levantenlerin, Beyoğlu'nun çoğulcu yaşama kültürüne katkılarını içerden ve dışardan yetkin uzmanlarla değerlendirmektir.

Vefa, insan olmanın gereği... Konferansımız, Beyoğlu'na kendi rengini katan Levanten dostlara zarif bir vefadır.

Paydaşımız, Levanten Kültür Mirası Vakfı'na şükran; tüm konuk ve katılımcılarımıza kucak dolusu selam...

PROGRAM

23 Eylül Cuma
23 September Friday
16.00 - 18:00

1. GÜN DAY

Açılış Oturumu Opening Remarks	İtalyan Kültür Merkezi Casa d'Italia
Hoşgeldiniz Konuşmaları	Welcome Speeches
Açılış Sunumları TC Kültür Bakanlığı Müsteşarı Sn. Haluk Dursun	Opening Presentations İstanbul'un Levantenleri Levantine of Istanbul
Rinaldo Marmara	Osmanlı İmparatorluğu'nda hoşgörü ve misafirperverliğin kanıtı olarak, Pera Levantenleri'nin ortak lisansı ve dini gelenekleri Common language and religious rites of Perote Levantines as an evidence of tolerance and hospitality in the Ottoman Empire
Mert Sandalcı	Pera'nın Levanten Eczaneleri Levantine Pharmacies of Pera
18:00 - 20:00 Açılış Resepsiyonu Opening Reception	Beyoğlu Belediye Sarayı Beyoğlu Municipality Hall

24 Eylül Cumartesi
24 September Saturday
10:00 - 17:00

2. GÜN DAY

İtalyan Kültür Merkezi Casa D'Italia	
09:30 - 09:45 Açılış	Quentin Compton-Bishop (Levantine Heritage Foundation Başkanı/Chairman)
09:45 - 11:15	Birinci Oturum / First Session
Pera'da Levantenler/ Ticaret ve Ekonomi/	Levantine in Pera Trade and Economy
Oturum Başkanı/Chair	Norman Stone
Jonathan Beard	Levanten Gemi İşletmecileri Levantine Ship Magnates
Murat Alandağlı	İmparatorluk Başkentinde Yabancıların Mülk Edinmesi Foreign Property Ownership in the Ottoman Capital
Francesca Faiella	İstanbul'un Evlatları (Video) Sons of Istanbul (Video)
Emin Nedret İşli	Beyoğlu'nda Levanten Kitapçılar Levantine Bookshops of Pera
11:15 - 11:30	Kahve Arası/Coffee Break
11:30 - 13:00	İkinci Oturum / Second Session
Galata/Pera'da Sanat ve Mimari	Art and Architecture in Pera/ Galata
Oturum Başkanı/Chair	Paolo Girardelli

Nilay Özlü	Levanten Mimarlığında Cumhuriyet Dönemi Bakışı: Alexandre Vaillaurý Orneđi Republican Response to Levantine Architectural Heritage: the Example of Alexandre Vaillaurý
Sedat Bornovalı	İstanbul'daki Societá Operaia Binası: Dünü, Bugünü ve Yarını The Societá Operaia Building in Istanbul: Past, Present and Future
Luis Miguel Selvelli	Selvelli Ailesi İstanbul'da: Sultanlara Müzik Hizmeti Sunmak The Selvelli Family in Istanbul: Bringing Music to the Sultans
Seza Sincanlar Uslu	Pera'da Batılı Ressamlar Western Artists in Pera
13:00 - 14:30	Öğle Yemeği Arası

14:30 - 16:00 Üçüncü Oturum / Third Session

Galata / Pera'da Kültür ve Eğitim	Culture and Education in Pera/Galata
Oturum Başkanı/Chair	Clifford Endres
Luca Orlandi	Levantenlerin Kullandığı Ortak Dildeki Gariplikler: Türkçe-Arapça Kelimelerle Ceneviz Dili Arasındaki Geçişkenlikler Some Curiosities on the 'Lingua Franca': Turkish-Arabic Words in Genoese Language
Marie Bossaert	Beyoğlu'nda Türkçe Öğrenmek ve Öğretmek Learning and Teaching Turkish in Beyoğlu
Fabrizio Casaretto	Levantenlerde Eğitim ve Pera'da Yabancı Okullar Education Amongst Levantines and Foreign Schools of Pera
Francesco Pongiluppi	Beyoğlu'nda Levanten Basını The Levantine Press in Beyoğlu
16:00 - 16:15	Kahve Arası/Coffee Break
16:15 - 17:45	Levantine Round Table
Oturum Başkanları	Co-chairs Quentin Compton-Bishop (Chairman, Levantine Heritage Foundation) & Richard Wittmann (Associate Director, Orient Institute, Istanbul)
	Levantenler Üzerine Bir Yuvarlak Masa Toplantısı Round-table Meeting on Levantine Studies and How LHF Can Better Serve Research

25 Eylül Pazar
25 September Sunday
11:00 - 17:00

3. GÜN DAY

11:00 - 13:00	Eski Beyoğlu / Galata Binalar Turu Old Pera / Galata Buildings Tour (Luca Orlandi / Paolo Girardelli)
15:00 - 17:00	Feriköy Katolik ve Protestan Mezarlığı Turu Tour of Feriköy Catholic and Protestant Cemeteries (Rinaldo Marmara / Selva Suman)

Clifford Endres

Clifford Endres Fener'de yaşıyor. Austin'deki Teksas Üniversitesinde, Türkiye'deki Boğaziçi, Ege, Başkent ve Kadir Has Üniversitelerinde öğretim üyesi olarak görev yaptı.

Joannes Secundus: The Latin Love Elegy in the Renaissance (1981) ve Austin City Limits (1987) başlıklı iki kitabın yazarı.

Clifford Endres lives in Fener. He has taught at the University of Texas at Austin and, in Turkey, at Bogaziçi, Ege, Baskent, and Kadir Has universities.

He is the author of Joannes Secundus: The Latin Love Elegy in the Renaissance (1981) and Austin City Limits (1987). Makaleleri ve (Selhan Savcigil-Endres ile ortaklaşa yaptığı) çevirileri Agenda, Chicago Review, Edinburgh Review, Massachusetts Review, Quarterly West, Renaissance Quarterly, Seneca Review, Southwest Review, The Turkish PEN, Turkish Poetry Today gibi dergilerde yayınlandı.

Levanten Edouard Roditi üzerine yazdığı ("Edouard Roditi and the Istanbul Avant-garde") başlıklı çalışması 2012'de Texas Studies in Language and Literature dergisinde çıktı.

Emin Nedret İşli

Eylül 1959'da İstanbul Cerrahpaşa'da doğdu. Aksaray İlkokulu, Koca Mustafa Paşa Ortaokulunda okudu, Pertevniyal Lisesi'nden (1978) mezun oldu. Aynı yıl Enderun Kitapevinde Sahaf İsmail Özdoğan'a çıraklık yaptı.

Eski kitap toplamaya, eskiye dair koleksiyonlar oluşturmaya başladı. Sahaflar Çarşısının müdavimleri arasına girdi. İstanbul Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü (1987) bitirdi.

Aynı bölümün Eski Türk Edebiyatı Anabilim dalında "İstanbul'da Gömülü Şairlerin Mezartaşları" konusunda yüksek lisans yaptı (1991). Librairie de Pera'da (1986 - 1998) kitap müzayecisi kataloklarının hazırlanmasında çalıştı,

Yapı Kredi Yayınları ve Sermet Çifter Kütüphanesi'nde eski kitaplar ve kütüphane danışmanı olarak görev yaptı. Birçok sergi düzenleyen, birçok araştırmaya imza atan Emin Nedret İşli bir sahaf olarak yıllardan beri İstanbul'da eski kitap alım-satımı ile uğraşmakta Türk kitapçılık tarihine ait belge, kitap, broşür, fotoğraf gibi malzemeyi bir araya getirmeye çalışmaktadır.

Mesleği itibarıyla elinden geçen yüzlerce kıymetli eserden bazılarını elinden geldiğince yazarak, tanıtarak meraklısına ulaştırmaya çalışmaktadır.

Emin Nedret İşli was born in 1959 in Istanbul Cerrahpaşa. Shortly after receiving his diploma from Pertevniyal High School in 1978, he started to work as an assistant of the second-hand bookseller Ismail Özdoğan. While working in such a position, he started to collect old books and create his own collection.

Then he also started to work as an assistant in the famous old-books bazaar in Beyazıt (Sahafılar Çarşısı). In 1987 he completed his Bachelor in Turkish Language and Literature at Istanbul University, and in 1991 he received his Master from the same department presenting a thesis titled 'Gravestones of Poets buried in Istanbul'.

Between 1986 and 1998 he's been preparing the book catalogues for the auctions held at Librairie de Pera. He has also worked as a consultant for old books at Yapı Kredi Publishers and Sermet Çifter Library.

Since many years, apart from organizing also exhibitions and doing research, Emin Nedret İşli now works as a second-hand bookseller, and loves to collect all possible material, documents and photographs regarding the history of bookselling in Turkey.

Since many years, apart from organizing also exhibitions and doing research, Emin Nedret İşli now works as a second-hand bookseller, and loves to collect all possible material, documents and photographs regarding the history of bookselling in Turkey.

Beyoğlu'nda Levanten Kitapçılar 19. yüzyıl ortalarından günümüze dek Beyoğlu'nda ticari faaliyette bulunan sahafılar, yani Beyoğlu kitapçıları, Kuledibi'nden Taksim'e kadar uzanan İstiklal Caddesi üzerinde kümelenmiştir.

Yabancıların Grand rue de Pera, Osmanlı döneminde Cadde-i Kebir, günümüzde İstiklâl Caddesi adını taşıyan bu cadde ve civarı batı tipi kitapçıların ağırlıkta olduğu ama Osmanlıya dair de kitapların alınıp satıldığı önemli bir kültür alanıdır. 1840'lı yıllardan günümüze Beyoğlu semtinde Sahaf/eski kitapçılar kültürel hizmetlerini sürdürüyorlar.

1986 yılından beri Yüksek kaldırımdan Taksim'e kadar İstiklal Caddesi'nin muhtelif yerlerinde Beyoğlu Kitapçılığı meslek ve geleneğini sürdüren bir insan olarak biriktirdiğim malzemeden yola çıkarak Beyoğlu'nun Ermeni, Rum, Levanten kimlikli kitapçılarına dair bir araştırma sunuyorum.

Levantine Bookshops of Pera Since the mid 19th century the long road departing from Galata Tower until Taksim, known in Ottoman times as Grand Rue de Pera by foreigners and as Cadde-i Kebir by Turks, has witnessed the birth and growth of several bookshops, thus converting the whole Beyoğlu neighborhood in a remarkable space of cultural transmission and production.

As a person that since 1986 has been working in the sector of bookselling in several places around Beyoğlu, I will present a research on the Levantine, Armenian and Rum booksellers that have been active in this area, making use of the several materials I've been collecting during these years.

Fabrizio Casaretto

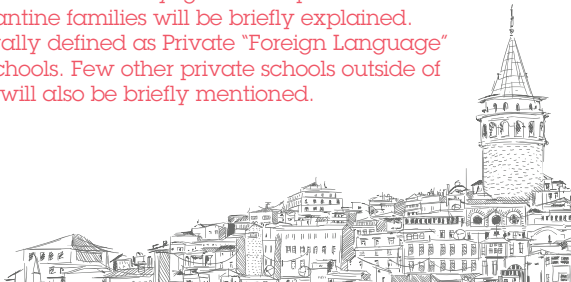
1972 İstanbul doğumlu, 1861-1863 arasında Galata'ya yerleşmiş Genova Lavagna kökenli bir Levanten ailenin 6.kuşağını temsil etmektedir. 19.yüzyılın sonlarında Trabzon'a yerleşen bir Fransız Levanten aile olan anne tarafının (Vidal ailesi) ise 4.kuşak temsilcisidir.

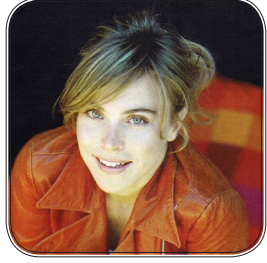
İstanbul Fransız Pierre Loti Lisesi ve Fransa Aix-Marseille II Üniversitesi mezunu. Uluslararası emtia ticareti ile meşgul olmaktadır, ayrıca Türev Ürünler ile Risk Yönetimi Uygulamaları konusunda uzmanlığı ve kitabı mevcuttur. Evli, 1 kızı var.

Born in Istanbul in 1972, he represents the 6th generation of a Lavagna Genoese Levantine family which came during the Ottoman Empire between 1861-1863. He also represents the 4th generation of his mother side, French Levantine family (surname Vidal) which came to Trabzon at the end of the 19th century. He is graduated from the French High School Pierre Loti in Istanbul and from the Aix-Marseille II University in France. He is involved in the international commodity trading and meantime is an expert in Risk Management with Derivative instruments, with a written book on the subject. He has married, has one daughter.

Levantenlerde eğitim ve Pera'da yabancı okullar Levanten ailelerin eğitim ve Beyoğlu bölgesindeki okul tercihlerinden kısaca bahsedilecektir. Bu okullar genel olarak Özel "Yabancı Dil" veya "Azınlık" Okulları olarak tanımlanırlar. İstanbul'da olan ancak Beyoğlu sınırlarının dışındaki diğer bazı özel okullardan ise kısaca söz edilecektir.

Education amongst Levantines and foreign schools of Pera The education and the Beyoğlu School preferences among the Levantine families will be briefly explained. These are generally defined as Private "Foreign Language" or "Minorities" Schools. Few other private schools outside of Beyoğlu district will also be briefly mentioned.

Francesca Faiella

İtalya'da Cenova Üniversitesinde Mimarlık eğitimi aldı. Mimar ve Şehir Planlamacısı Stefano Boeri ve Mimarlık Tarihçisi Marco Biraghi ile mezun oldu. Şehrin değişimleri, mekanların tarihi, yeni teknolojiler ve dramaturji konuları ile ilgilenmekte ve yönetmenlik yapmaktadır.

"Casa Garibaldi: Bir levanten tarihi. La Società Operaia di Mutuo Soccorso in Costantinopoli" adlı serginin küratörlüğünü yapmıştır ve halen "Beyoğlu'nun Kayıtları" filmi üzerinde çalışmaktadır.

Francesca Iliaria Faiella. Architect graduated with Stefano Boeri, Architect and Urban Planner, and with the Marco Biraghi, Historical Architect, University of Genova - Italy. Director concerned about urban transformation and the histories of places, new technologies and dramaturgy.

Curator of the exhibition "Casa Garibaldi: a Levantine history. La Società Operaia di Mutuo Soccorso in Costantinopoli". Her film "Chroniques de Beyoğlu" is in development.

İstanbul'un Evlatları İstanbul'un Batılı/Avrupalı semti olan Beyoğlu'nu ziyaret etmeye ve orada yaşayan toplulukları araştırmaya başlamamın üzerinden yıllar geçti. Günümüzde Beyoğlu, turistlerin ve gençlerin uğrak yeri olarak kentin gözde bir semti ancak bu ziyaretçilerin büyük bölümünün Beyoğlu'nun kendine özgü tarihinin farkında olduklarını sanmıyorum.

Pera'da eski Cenevizlilere tanınan imtiyazlar çerçevesinde gelişen mahalle hızla değişmekte ve kendi tarihinin anıları ile kozmopolit geçmişini yitirmektedir.

Günümüz Türkiye'sinde göçler ve göçlerin doğurduğu sonuçlar sürekli tartışılmaktadır ancak şunu da hatırlatmamız gerekir ki, İstanbul yüzyıllar boyu Batıların fırsat aradıkları bir yer olmuştur. Batılılar burada bir altın madeni görmüşlerdir.

Her ne kadar bu kalıtım halen hissedilmekte ise de eski nesillerin yitip gitmesi ile yok olmakta ve unutulma tehlikesi ile karşı karşıya kalmaktadır. Özellikle son otuz yılda İstanbul kenti ve nüfusu tamamen değişmiş ve halen yeni "gerçek yüzü"nü arayışı içindedir. Benim ilgimi çeken, Osmanlı İmparatorluğu devrinde ya da Atatürk Cumhuriyeti'nin ilk yıllarında doğmuş olan eskinin "İstanbul'un Evlatları" ile modern İstanbul'da büyüyenler arasındaki çelişkiye ve çok hızlı değişimlerin yarattığı aşırı nesil farklılıklarına odaklanmak olmuştur.

"Hayalet nesil" adını verdiğim bu gruptan pek çok kişiyle karşılaştım ve onlarla konuştum. Pek çoğu artık hayatta değiller ve onlarla birlikte gelenekler, hikayeler, kültürler ve geleneksel folklor yok olmakta. Size araştırmacıların yaklaşık 15 dakikalık bir bölümünü oluşturan ve İstanbul'da gerçekleştirdiğim bu mülakatlardan bazıları sunmak istiyorum.

Sons of Istanbul It's been already many years since I started visiting and studying Beyoğlu, the western/European quarter of Istanbul and it's communities. Today Beyoğlu is a popular district in the city, frequented by tourists and young people, who might not be fully aware of the peculiar history of the place.

The neighbourhood that grew surrounding the old Genova's concessions in Pera is quickly transforming and is losing the memory of its history and cosmopolitan past. Nowadays Turkey is very vocal about the issue of immigration and its repercussions. But we need to remind that for a lot of centuries, Istanbul was the place where westerners would try and find opportunities.

Westerners saw a gold mine in the country. This inheritance is still alive but is dissolving quickly with the death of the older generations and is in danger of being forgotten, especially during the last thirty years in which Istanbul has transformed completely its territory and population and still has to find its new "real face". I find it interesting to focus on the contrast between the old timers "the sons of Istanbul" that were born during the Ottoman Empire or during the first part of Ataturk Republic and those growing up in modern Istanbul and the huge generational gap that was created by the extremely fast changes that occurred.

I met and I interviewed many citizens belong that I call "the ghost generation". Most of them have already passed away and with them have gone the traditions, stories and the cultures/traditional folk. I would like to present to you a part of my research: some interviews that I conducted in Istanbul.

Francesco Pongiluppi

Francesco Pongiluppi, Sardinya adasında Cagliari’de doğdu. Halen Roma’da La Sapienza Üniversitesi Siyasal Bilimler bölümünde Avrupa Tarihi doktora öğrencisidir. Aynı üniversitenin Uluslararası İşbirliği ve Gelişme bölümünden tam notla mezun olmuştur. Türkiye’de yaşamış, araştırmalar yapmış ve İstanbul Üniversitesi’nde Türkçe öğrenmiştir. 2012-2014 yılları arasında Jeopolitik Araştırmalar dergisi olan Equilibri’nin Orta Doğu masasını yönetmiştir. 2015’te misafir öğrenci ve araştırmacı olarak Boğaziçi Üniversitesi’nde bulunmuştur. Türkiye’nin sosyal ve politik tarihi, Doğu Akdeniz’de İtalyan varlığı ve İtalyan diplomatik tarihi üzerine makaleler yazmıştır.

Francesco Pongiluppi, born in Cagliari (Sardinia), is a PhD candidate in History of Europe at the Political Sciences department of La Sapienza University in Rome. In the same university he has graduated with full marks in International Cooperation and Development. He has lived and made research in Turkey, where he has also studied Turkish language at the Language Center of Istanbul University. Between 2012 and 2014 he has directed the Middle East Desk of the Geopolitical studies magazine titled Equilibri. In 2015 he’s been a Visiting Student Researcher at Boğaziçi University in Istanbul. He’s the author of several articles on Turkish social and political history, the history of Italian presence in the Eastern Mediterranean and Italian diplomatic history.

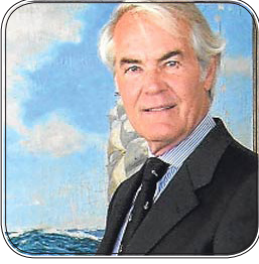
Beyoğlu’nda Levanten Basını Beyoğlu, İstanbul’da İtalyanların yaşadığı, işlerini yönettikleri ve kültürlerini geliştirdikleri asıl bölge olarak kabul edilebilir. Buradaki olağandışı kültürlerarası çevre, onların 20. Yüzyıl başlarında dönemin en dinamik ve girişimci toplum olmalarını sağlamıştır. Bugün İstiklal caddesinde (Grande rue de Péra) etrafımıza kısaca göz atacak olursak kolaylıkla görebileceğimiz pek çok yapı ve kalıntının İtalyanlardan

kalmış olması bir rastlantı değildir. Bu çalışmanın amacı, Beyoğlu'ndaki İtalyanların gazetecilik deneyimlerini incelemektir. Bunu yaparken 19. Yüzyılın yarısından ilk Cumhuriyet dönemine kadar basılmış gazeteler ele alınacaktır. Galata'da yayımlanan, *Il Semaforo di Costantinopoli*, *L'Indicatore Bisantino e la Turchia* gibi ilk İtalyanca basılan gazeteler hakkında kısa bir anlatımla başlayarak, İtalyan Levanten yazar ve gazeteci Gilberto Primi'nin sahibi olduğu ve yönettiği *Il Messaggero degli Italiani* ile Fransızca basılan *Beyoğlu Gazetesi* deneyimleri ele alınacaktır. Bir diğer odak noktası, İstanbul'daki İtalyan Ticaret Odasının ticari bülteni olan *La Rassegna Italiana- Organo degli Interessi Italiani in Oriente*'nin faaliyeti olacaktır. Bu çalışmanın özgünlüğü, İtalya ve Türkiye arasında saklanan birincil arşiv belgeleri ile bugüne kadar açığa çıkarılmamış olan *Il Messaggero degli Italiani*'nin en büyük koleksiyonunun kullanılmış olmasındadır. Farklı dillerde zengin bir bibliyografya ile sözlü tarih kaynakları bu çalışmayı desteklemektedir.

Levantine Press of Beyoğlu Beyoğlu can be considered the main area in Istanbul where Italians have been living, administrating their business and developing their culture. The extraordinary intercultural milieu of this area let them become, at the beginning of the 20th century, among the most dynamic and enterprising community of that time. It is not a case if today, having a brief look around İstiklal Caddesi (Grande Rue de Pera) it is quite easy to find several buildings and relics related to the Italian heritage. The aim of this paper is to investigate and resume the journalistic experience of the Italians of Beyoğlu by an analysis of their journals, published from the half of the 19th century until the first republican period. Starting by a brief report of the first Italian language journals published in Galata, like *Il Semaforo di Costantinopoli*, *L'Indicatore Bisantino e la Turchia*, this study will focus then on the experience of *Il Messaggero degli Italiani* and the francophone *Beyoğlu Gazetesi*, both owned and managed by Gilberto Primi, an Italian-Levantine author and journalist; another focus will be brought on the activity of *La Rassegna Italiana- Organo degli Interessi Italiani in Oriente*, a commercial bulletin of the Italian Chamber of Commerce of Istanbul. The originality of this work consists in using original archival documents, stored between Italy and Turkey, as well as the biggest collection of *Il Messaggero degli Italiani*, which has not, until now, ever been discovered and presented by any author. A rich bibliography in several languages and the use of oral history will support this paper.

Jonathan Beard

Ailesiyle birlikte İstanbul'da yaşıyor ve halen Catoni Grubu Başkanı ve Türkiye İngiliz Ticaret Odası üyesi. Ailesi 1846'da buralara yerleşti ve ticarete başladı. Bu iş gelişerek bugün halen İskenderun merkezli olan şirketin başlangıcını oluşturdu.

Esas ilgi alanını meyhan kökü, pamuk ve tütün ticareti oluşturuyor. Bugün altı nesil sonra hala bu ticareti ve lojistiği Catoni grubu olarak genişletmeye devam ediyorlar.

Ailenin koyduğu kurallar çerçevesinde kendinden sonra büyük kızı Natalie 7. nesil olarak işi devralacağı günün gelmesi için sabırsızlanıyor. Jonathan Beard Arapça, Türkçe, İngilizce ve Fransızca eğitim aldı ve bütün bu dilleri günlük hayatında kullanabiliyor.

He lives in Istanbul with his family and currently hold the position of Chairman of the Catoni Group and British Chamber of Commerce of Turkey. His family came to Turkey in 1846 to start a trading business, the business as established in what is today Iskenderun. Licorice, cotton and tobacco form the main commodities. Today 6 generation's later they continue to expand the Catoni business in trading and transport logistics.

As is dictated by their family rules he looks forward to the day his eldest daughter Natalie takes over the business to become the 7th generation. He received his education in Arabic, Turkish, English and French and indulge in these cultures without hesitation.

Levanten gemi işletmecileri Tam 170 yıl önce Beard ve Catoni aileleri liman şehri olan İskenderun'a yerleştiler ve başarılı bir ticaret ve gemi acentalık işine başladılar. Catoni, o zamanki İngiliz Konsolosuydu ile bölgenin ticari faaliyetlerini raporluyordu.

Aynı zamanda İngiliz, Fransız ticaret ve donanma gemilerinin acenta hizmetlerini yapıyordu. Bu arada, mühendis olan Beard, Berlin - Bağdat demiryolu hattını inşa eden Krupp adlı şirkette çalışıyordu.

Bu iki aile ortak iş kurdular sonra da evlilik ile aile bağı da oluşturdular. O gün bugün Catoni Group Şirketler, etkili ve başarılı bir ticaret ve taşımacılık şirketi oldular.

Levantine Ship Magnates The Beard and Catoni families settled in the port city of Iskenderun (the old Alexandretta) to establish a successful shipping and trading business now in its 170th year. Catoni worked closely with the British consul gathering intelligence in the region and attending to British and French merchant shipping and navy.

Beard in the meantime an engineer of Swiss-German education from a shipping family worked with the German Krupp Iron Works on the Berlin-Baghdad railway line. These families were to join in business and later in matrimony. The Catoni company was to become an influential business concern in trade and shipping whilst also engaged in events of the period 1900-1940..

Luca Orlandi

Luca Orlandi mimar ve mimarlık tarihçisidir. İtalya'da Cenova Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nden mezun olmuş, doktorasını da 2005'te Torino Politeknik'te "Mimari ve çevresel mirasın tarihi ve kritiği" programında yapmıştır.

Halen İstanbul'da yaşamakta, İstanbul Teknik Üniversitesi Mimarlık Fakültesi'nde Yardımcı Doçent olarak Avrupa Mimarlık Tarihi, Peyzaj Mimarlığı Tarihi, Çağdaş Mimarlık ve İtalyan Mimarisi konulu dersler vermektedir.

Luca Orlandi is an architect and an architecture historian. He graduated from the Faculty of Architecture at University of Genoa (Italy); he obtained a PhD in 2005 from the Polytechnics of Turin (Italy), within the program: History and Critics of the Architectural and Environmental Heritage.

He lives in Istanbul where he teaches History of European Architecture, History of Landscape Architecture, Contemporary Architecture and Italian Architecture as Assistant Professor in the Department of Architecture at Istanbul Technical University. He often participates in lectures, seminars and workshops in other universities and his fields of interests cover several topics like contemporary Italian and Turkish design and architecture; world contemporary architecture; Ottoman architecture and Sinan; travelogue in Orient.

Levantenlerin kullandığı ortak dildeki gariplikler: Türkçe-Arapça kelimelerle Ceneviz dili arasındaki geçişkenlikler

Bu çalışmanın amacı, geçmişte Ceneviz dilinde kullanılmış ya da halen kullanılmakta olan bazı kelime ve deyimlerle Türkçe ve Arapça kelimeler arasındaki ilişkileri ve ortak zemini ele almak ve bu arada Bizans uygarlığına da göndermeler yapmaktır.

Farklı bir kültürel çevreye ait olup, günümüzde kökenleri neredeyse unutulmuş olan bu deyimler, tabirler ya da sadece kelimeler hem Levanten dünyası, hem de Akdeniz'in tümü ile bağlantılıdır. "Lingua Franca" adı verilen bu dil, günümüzde İngilizce'nin kurduğu hakimiyet gibi, diğer dillerin etkisi altına girmeden önce bir ortak dil, hatta bir köprü dili olarak özellikle Akdeniz çevresinde kullanılmış ve farklı insanlar ve kültürler arasında iletişim kurulmasına olanak sağlamıştı.

Geniş kapsamlı bir dil bilimi araştırması olmamakla birlikte bu çalışmada, birbirinden uzak yaşamış, ancak geçmiş yüzyıllarda birkaç kez temaslarda bulunmuş insanlar arasındaki bazı gariplikler incelenmektedir. Burada ele alacağımız Cenevizlilerle İslam dünyasının ilişkileri Haçlı Seferlerine kadar gitmektedir.

Pera'daki Ceneviz kolonisi de, Bizans İmparatorluğu devrinde İtalyan deniz devletlerinin Doğu Akdeniz'de kurduğu egemenlik ile doğrudan bağlantılıdır. Osmanlı fetihlerinden sonra bu ilişkiler her iki yönde de sürdürülmüş, özellikle ticaret ve diplomasi alanlarında ise Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşundan itibaren hızlı bir gerileme izlenmiştir. Genel olarak kelimelerin karşılıklı olarak alınıp verilmesi, hatta bazı kelime ve deyimlerin başka bir dile uyarlanması, insanlar arasındaki ilişkilerin nerelere kadar gidebileceğini anlamının bir diğer yolu gibi görünmektedir.

Bu sadece ticaret, politik nedenler, savaşlar gibi beklenmedik durumlarda değil, güçlü kültürel ilişkilerin asırlar boyu sürdürülmesi ile sağlanmaktadır.

Ceneviz dili, ne yazık ki İtalya'daki diğer pek çok dil gibi, oldukça yavaş işleyen bir süreçte İtalyan dili tarafından asimile edilmiş, bu süreç özellikle de geçtiğimiz yüzyılın ilk yarısında İtalyan Faşist rejimin uyguladığı dili birleştirme politikası sonrasında hissedilmiştir.

Burada altını çizmemiz gerekir ki, günümüzde dahi hala "Ceneviz lehçesini" konuşan pek çok insan bazı kelimelerin nereden geldiğini ve asıl kullanımlarının ne olduğunu bilmemektedir. Bazı İtalyanca kelime ve deyimlerin diğer dilleri etkilemesi ve bunun tersi bazı etkileşimlerle ilgili pek çok çalışma yapılmıştır ancak burada bu kelimelerin Türk, hatta Levanten dünyası ile nasıl ilişkilendirildiği araştırılacaktır.

Bu çerçevede, bazı kelime ve deyimlerin doğudan Avrupa'ya nasıl geçtiği irdelenirken, özellikle Cenova Cumhuriyetine, muhtemelen Akdeniz kıyılarında uzun süre yaşamış olan ve geri dönen Levantenler tarafından getirilmiş olabileceğine değinilecektir. Özetleyecek olursak, bir tür uzun eve dönüş yolculuğu boyunca, Ceneviz dilindeki bu kelime, deyim ve ifadelerin kullanımı incelenecek ve onların "tuhaflar" kökenleri ile garplikleri sergilenecektir.

Some curiosities on the 'Lingua Franca': Turkish-Arabic words in Genoese language The aim of this paper is to present some relations between words and idioms that are or were in use in the Genoese language and have common background with some Turkish and Arabic words, filtered by the Byzantine civilization as well. Belonging to a very different cultural milieu and nowadays almost forgotten in its origins, those expressions, idioms or single words are related both to the Levantine world and the Mediterranean Sea as a whole. The Lingua Franca, before the hegemony of other languages, as English today, was a vehicular and common language, a bridge language we can say, used in particular in the Mediterranean Sea to make possible the communication among different people and cultures. Far to be an exhaustive linguistic research in a strictly sense,

this presentation investigates some curiosities among people living far from each other, who entered in contact several time in the past centuries. In the specific case, the Genoese and the Islamic world relation in general dates back to the Crusades period and the Genoese colony of Pera links directly to the hegemony of the Italian Maritime Republic in the Eastern Mediterranean during the period of the Byzantine Empire.

After the Ottoman conquest those relations were maintained in both direction, especially commerce and diplomacy and start to decline rapidly after the birth of the Turkish republic. In general, the exchange of words, or better the appropriation of some words and idioms in another language, seems to be another way to understand better how relations between people can go far, not only in presence of contingent manners, such as trades, political reasons, wars and so on, but maintaining instead strong cultural relations for centuries. The Genoese language - unfortunately like many others in Italy - has suffered of a sort of slowly assimilation into the Italian language, especially after the linguistic unification operated mostly by the Italian fascist regime in the first part of the last century. This aspect is important to underline that even today, many of the people who still speak in the 'Genoese dialect', may not have a clear idea of how some words came from and what was their original use.

Many studies are already done on the influence of some Italian words or idioms in other languages and vice versa, and in our specific context there are researches to understand how those words are related to the Turkish and even Levantine world. Within this frame, this presentation will analyze instead some words and idioms that transmigrated from East towards Europe, and in the specific case towards the Republic of Genoa, probably brought back by members of the Levantine communities that populated the Mediterranean coasts for such long period. To sum up, in a sort of a long return journey to home, the paper will analyze the use of those words, idioms and expressions in the Genoese language, showing hopefully odds and peculiar aspects of their 'strange' origins.

Luis Miguel Selvelli

2007 yılında İstanbul'a yerleşen Luis Miguel Selvelli (1980) edebi çevirmen ve bağımsız araştırmacı olarak yaşamını sürdürmektedir. Babasının ailesi, 1850-1950 yılları arasında dört nesil İstanbul'da yaşamıştır.

Başlıca ilgi alanları geç Osmanlı tarihi ve çağdaş Türk edebiyatıdır. Aynı zamanda "Dönme İstanbul, Değişimin Parçaları" adlı kısa filmin ortak yazarı ve yönetmenidir.

Luis Miguel Selvelli (1980) is a literary translator and independent researcher, based in Istanbul since 2007. Istanbul had already been the city of his father's family during 4 generations, between 1850s and 1950s.

His main topics of interest are late Ottoman history and contemporary Turkish literature. He's also the co-author of the short film "Dönme İstanbul. Fragments of change".

Osmanlı İmparatorluğu tarihine geçen son resmi marş olan Reşadiye Marşı'nı 1909 yılında bestelemiş olan büyük dedem Italo Selvelli'nin (1863-1918) yaşam hikayesi ve kariyerini anlatmayı hedefliyorum. Araştırmalarım, kişisel aile arşivleri ile İstanbul'da bulunan çeşitli kiliselerin, İtalyan Konsoloslukunun ve Società Operaia di Mutuo Soccorso'nun (İtalyan İşçi Yardımlaşma Cemiyeti) arşivlerine dayanmaktadır.

Bu biyografik sunumda bence asıl ilgi çekici olan, sadece Italo'nun değil, kardeşleri Felice ve Augusto'nun da tüm yaşamları boyunca müzik alanında faaliyet göstermeleridir (ilki piyano akortçusu, diğeri piyano hocası ve besteci olarak). Babaları Michele ise İtalya'daki politik kanışıklıklar nedeniyle 1850'lerde göç etmiş ve hayatını İstanbul'da küçük bir bira üreticisi ve Società Operaia di Mutuo Soccorso'nun ilk üyelerinden biri olarak sürdürerek burada sonlandırmıştır.

Based on the research on personal family archives, my findings in the archives of several Istanbul-based churches, the Italian consulate, the Società Operaia di Mutuo Soccorso (Italian Workers' Society for Mutual Aid), and other bibliographical sources – I aim to provide a full-round depiction of the life and career of my ancestor Italo Selvelli (1863-1918), the composer in 1909 of the Reşadiye March, the last official march ever adopted in the history of Ottoman Empire.

What, in my opinion, happens to be particularly relevant in this biographical account is the fact that not only Italo, but also his brothers Felice and Augusto had been active during all their lives within the field of music (the first as a piano tuner, the other as a piano teacher and composer too), and that their

Father Michele was an 1850's exile in the context of Italian political unrest, ending up earning his living in Istanbul as a small beer-producer and being one of the first members of the Società Operaia di Mutuo Soccorso.

Marie Bossaert

Marie Bossaert, Roma'da Ecole Française'e kayıtlıdır ve Roma'daki Alman Tarih Enstitüsü ile İstanbul'da Orient Institut'ta doktora sonrası araştırmalar yapmaktadır. "İtalya'daki Türkler ve Osmanlı İmparatorluğu'nu Tanımak: Birleşmeden İtalyan-Türk savaşına kadar doğu (Orient) hakkındaki bilginin inşası ve kullanımı" başlıklı doktora tezinin yazandır (Ecole Pratique des Hautes Etudes, Paris/ Scuola normale Superiore, Pisa, 2016). Halen araştırmalarını İtalyan-Osmanlı ilişkileri, Akdeniz'de İtalyan varlığı, Türkoloji ve Oryantalizm üzerinde sürdürmektedir.

Marie Bossaert is member of the École française de Rome and former post-doctoral fellow in the German Historical Institute in Rome and Orient-Institut in Istanbul. She is the author of a PhD dissertation titled *Knowing the Turks and the Ottoman Empire in Italy: construction and use of knowledge on the Orient from the Unification to the Italo-Turkish war* (École pratique des Hautes Études, Paris/Scuola normale Superiore, Pise, 2016). Her current research deals with Italo-Ottoman relationships, Italian presence in the Mediterranean, Turkology and Orientalism.

Beyoğlu'nda Türkçe öğrenmek ve öğretmek Bu sunumda "Levantenlerin" Pera ve Galata semtlerinin gelişimine katkıda bulunma olasılığının şartları incelenirken, eğitim yönü ve Angelo Scanziani'nin izlediği yol ele alınacak ve İstanbul'daki Levanten toplumunun sadece bir bölümünü temsil eden İtalyan Levantenlerine odaklanılacaktır. Angelo Scanziani, Osmanlı İmparatorluğu'na göç eden Lombardiyalı bir vatanseverin oğludur ve İstanbul'da doğmuştur.

Galatasaray Lisesi'nde okuduktan sonra Pera ve Galata'nın İtalyan okullarında Türkçe öğretmenliği yapmış ve Sultanın çevirmen sekreteri olarak görev almıştır. Scanziani'nin izlediği yolun ve sosyal yaşamının araştırılması bize bu kişilerin yetenekleri ve imkanları doğrultusunda çeşitli çevrelerde yetiştiklerini göstermekte, ayrıca Osmanlı, İtalyan ve Levanten kimliklerinin ve sosyalleşmelerinin tamamen birbirinin içine girmiş olduğuna işaret etmektedir. Onların aldıkları ve daha sonra da verdikleri eğitim bunu mümkün kılmakta idi çünkü bu sayede çok dil konuşabilmekte ve geniş bir ilişkiler ağına sahip olmaktadır.

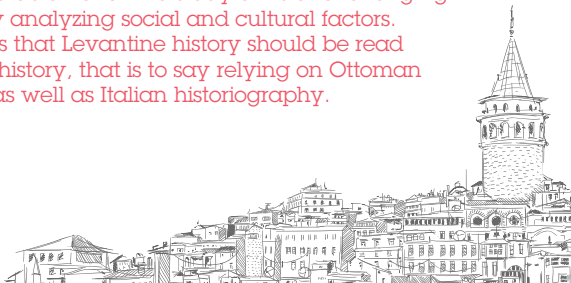
İtalyan okulları, Türkçe dahil "yerel lisansların" öğretilmesine büyük önem vermekteydi. "Levanten" kavramı ve bir "Levanten toplumu" fikri pratik olduğu kadar da problematiktir. Bu çalışma, sosyal ve kültürel unsurları analiz ederek bu kavramları irdelemeyi hedeflemektedir. Benim görüşüme göre Levanten tarihi bir Osmanlı tarihi olarak okunmalı, bir diğer deyişle hem Osmanlı hem de İtalyan tarih yazımına dayandırılmalıdır. Soccorso'nun ilk üyelerinden biri olarak sürdürerek burada sonlandırmıştır.

Learning and Teaching Turkish in Beyoğlu The present talk analyses the conditions of possibility of the contribution of the "Levantines" in the development of Pera and Galata neighbourhoods, through a prism – schooling – and a case study – the trajectory of Angelo Scanziani. It focuses on Italo-Levantines, who represent only a part of the Levantine society in Istanbul. Angelo Scanziani was the son of a Lombard patriot exiled in the Ottoman Empire. He was born in Istanbul. He studied in Galatasaray Highschool and became a teacher of Turkish language in the Italian schools of the Pera and Galata and secretary-interpreter of the Sultan. The study of Scanziani's trajectory and sociabilities aims at demonstrating that these figures evolved between several milieu, according to their skills and possibilities – that Ottoman, Italian and Levantine identities and sociabilities were completely intertwined. The training they

received and later gave made this possible, because it provided them with a multilinguistic capital and a network of relationships. Italian schools gave a great importance to the teaching of "local languages", including Turkish. The notion of "Levantine" and the idea of a "Levantine community" are as practical as problematic. The study aims at challenging these notions by analyzing social and cultural factors. My contention is that Levantine history should be read as an Ottoman history, that is to say relying on Ottoman historiography as well as Italian historiography. The present talk analyses the conditions of possibility of the contribution of the "Levantines" in the development of Pera and Galata neighbourhoods, through a prism – schooling – and a case study – the trajectory of Angelo Scanziani. It focuses on Italo-Levantines, who represent only a part of the Levantine society in Istanbul. Angelo Scanziani was the son of a Lombard patriot exiled in the Ottoman Empire. He was born in Istanbul. He studied in Galatasaray Highschool and became a teacher of Turkish language in the Italian schools of the Pera and Galata and secretary-interpreter of the Sultan.

The study of Scanziani's trajectory and sociabilities aims at demonstrating that these figures evolved between several milieu, according to their skills and possibilities – that Ottoman, Italian and Levantine identities and sociabilities were completely intertwined. The training they received and later gave made this possible, because it provided them with a multilinguistic capital and a network of relationships. Italian schools gave a great importance to the teaching of "local languages", including Turkish. The notion of "Levantine" and the idea of a "Levantine community" are as practical as problematic. The study aims at challenging these notions by analyzing social and cultural factors. My contention is that Levantine history should be read as an Ottoman history, that is to say relying on Ottoman historiography as well as Italian historiography.

Mert Sandalcı

Mert Sandalcı 1958 yılında İstanbul'da doğdu. İlk, orta ve lise tahsilini F.M.V. Özel Işık Lisesinde yaptı. 1980'de İ.D.M.M.A. Galatasaray İnşaat Mühendisliği Fakültesinden mezun oldu. 1989 yılına kadar mühendis olarak çalıştı. Tüm bu yıllar boyunca mesleki faaliyetlerinin yanı sıra çocuk yaşlarından itibaren filateli ve numismatik alanlarında ürettiği ciddi koleksiyonları geliştirmeyi ihmal etmedi.

1989'da mesleki kariyerine son vererek farklı bir uğraş içine girdi ve eşi Eczacı Gülnur Sandalcı ile birlikte efemeral belge koleksiyonları üzerine çalışmaya başladı. Mert Sandalcı bu çalışmalarının yanı sıra ilgi duyduğu pek çok konu üzerinde ayrıntılı çalışmalar sürdürmüş, koleksiyonları üretmiş ve kitaplar yayınlamıştır. Sandalcı'nın uluslararası bilimsel toplantılarda (4), ulusal bilimsel toplantılarda (13) bildirisi yayınlanmıştır. Eczacılık Tarihi Konulu 11 kitabı, 129 makalesi bulunmaktadır. Eczacılık tarihi dışında muhtelif konularda 18 Kitabı 54 makalesi yayınlanmıştır.

Mert Sandalcı was born in 1958 in Istanbul. He completed his whole primary, secondary and high school education at the F.M.V Işık High School. In 1980 he graduated in Construction Engineering at Galatasaray University, and worked as an engineer until 1989.

However, during all these years, he never gave up the relevant passion he had developed as a child: his philately and numismatics collection. And in the end in 1989 he decided to put an end to his professional career in order to dedicate all his efforts - together with his wife, the pharmacist Gülnur Sandalcı - in developing several collections of ephemera regarding different fields, and publishing several books. He has participated to 4 international scientific conferences, and 11 Turkish scientific conferences, and published 11 books and 129 articles regarding the history of Turkish pharmacy. Apart from the history of pharmacy, he has also published 18 books and 54 articles concerning several different topics.

İstanbul'un unutulmaz Levanten Eczacıları Bu sunumda geçmişleri 1840'da ilk mezunlarını veren Mekteb-i Tıbbiye-i Şahane eczacılarından çok öncelerine dayanan, sonraki yıllarda da İstanbul'un, hatta İmparatorluğun önemli eczacıları arasında yer alan Levanten eczacıların mesleğe yaklaşımları, cemiyetler ve meslek kuruluşlarındaki çalışmaları böylelikle Osmanlı eczacılığındaki yerleri ortaya konacaktır.

Konu, gerek yurt içinde ele geçen, gerekse Bulgaristan Devlet Arşivlerinde yer alan belgelerin ışığında anlatılacak, eczahane eczacılığı konusunda geçmişte yaşanan bazı olaylara ışık tutularak eczacılık tarihimizde olup bitenler yeniden yorumlanacaktır.

Unforgettable Levantine Pharmacies of Istanbul In this presentation I will speak about the achievements and professional institutions of the Levantine pharmacists in Istanbul, who provided remarkable contributions to the history of Turkish pharmacy, even before the Imperial School of Medicine ever started its activities in the 1840s.

By taking in consideration several documents coming both from local sources and the Bulgarian State Archive, I will bring to attention some interesting events that can allow to read under a new light the development of Turkish pharmacy.

Murat Alandağlı

1980 Çorum-Ortaköy doğumlu Alandağlı ilk ve ortaöğrenimini Ortaköy’de tamamladı. 2005’te Kırıkkale Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih bölümünden mezun oldu. Bir süre İstanbul’da öğretmenlik yaptıktan sonra Ankara’da Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü’nün “TARBİS” projesine katıldı. Bu proje ile Osmanlı devletinin milli sınırlar dışında kalan topraklarına ait tapu kayıtlarının bilgisayar ortamına aktarılıyordu. 2008’de Gazi Üniversitesi Yüksek Lisans Programını tamamladı.

TARBİS projesi kontrol grubunda çalışmak üzere 2009’da Tapu Arşiv Dairesi Başkanlığında görevlendirildi. O günden bu yana tapu arşivleri üzerine çeşitli çalışmalar yapan Alandağlı halen Arşiv Dairesi Başkanlığında yurt içi ve yurt dışı Osmanlıca kayıtların aktarılması ile ilgili çalışmalar yapıyor.

He was born in Ortakoy, Corum in 1980. He graduated from Kırıkkale University majoring in History. After teaching in İstanbul for a while, he started working on a Land Registry Office Project in Ankara.

TARBİS, the project he is working on, aims to digitalize the title deed records from the former Ottoman lands. He completed his Master’s degree in Gazi University. Since 2009 he has been working in Land Registry Archives as an expert on projects regarding lands in former Ottoman lands and present day Turkey.

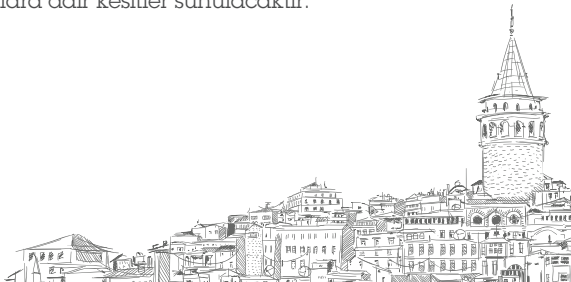
İmparatorluk başkentinde yabancıların mülk edinmesi

Osmanlı İmparatorluğu'nda yabancıların mülk edinmesi hususu uzun bir tarihsel süreçte meydana gelen kimi iç ve dış faktörlerin etkisiyle oluşmuş bir gelişme olarak ele alınabilir.

Bu süreç esas olarak bilindiği üzere 7 Safer 1284 (M. 10 Haziran 1867) tarihli Nizamnâmeyle birlikte belli bir yasal düzenlemeye kavuşmuştur. İmparatorluğun arazi satışlarındaki denetimi elde tutmak, alım-satım hareketliliğini izlemek amacıyla başta İstanbul ve çevresi olmak üzere birçok İstatistik Defterleri düzenlediği görülmektedir. Defterlerin bir kısmı aylık, diğer bir kısmı ise yıllık olarak yapılmış arazi ve müsakkafat alım-satımlarını içermektedir. Genel olarak düzenleniş özellikleri incelendiğinde defterler, Osmanlı tebaası müslim, gayrimüslimler ile yabancıların arazi ve müsakkafat alım-satımları ana başlıklar altında değerlendirmektedir.

Çalışmada Başbakanlık Devlet Arşivlerinde yapmış olduğumuz araştırmaların neticesinde ulaştığımız EV.d.28180.00001 numaralı ve 1310 (M. 1894/1895) tarihli ile yine HH. d. 5826 numaralı ve 1320 (M.1904/1905) tarihli defterlerden hareketle İstanbul ve çevresinde başta Osmanlı tebaası müslim, gayrimüslimler olmak üzere, yabancıların arazi veya müsakkafat alım satımlarına dair istatistiki veriler belli bir disiplin dahilinde ortaya konulmaya çalışılacaktır. Bu noktada ilk olarak 1310 tarihli defterdeki veriler belli kategoriler halinde ele alınacaktır. Arazi ile müsakkafat alım-satımı verileri ayrı ayrı kaydedilecektir. Daha sonra ise bu alım-satım işlemlerinin yabancıların tabiyetleri ekseninde değerlendirilmesi söz konusu olacaktır. Taşınmazların cinsleri ile alım-satım tutarlarının da yer alacağı geniş bir tablo bizleri nesnel bir değerlendirme yapma fırsatı sunacaktır.

Bu itibarla bizler örneğin bir İngilizin imparatorluk merkezinde ne kadar arazi ya da müsakkafatı kaç kuruluş mukabinde aldığı veya sattığına dair bilgilere ulaşabileceğiz. İkinci defter ise aradan geçen zaman diliminde bu iş veya işlemlerin Osmanlı başkentinde tebaa, yabancılar nezdindeki değişimini görmemize yardımcı olacaktır. Sonuç olarak her iki tarihte alım-satıma konu olmuş taşınmazların cins, miktar, fiyat veya yabancılar eksenindeki dağılım oranları ile bu durumun yaratmış olduğu iktisadi ve sosyolojik sonuçlara dair kesitler sunulacaktır.

Nilay Özlü

Nilay Özlü, ODTÜ Mimarlık Fakültesi'nden 1998 yılında lisans derecesini aldıktan sonra 2000 yılında University of San Francisco'da yüksek lisansını tamamlamış ve Amerika ve Türkiye'de profesyonel olarak mimarlık kariyerine devam etmiştir.

2009 yılında Yıldız Teknik Üniversitesi Mimarlık Tarihi ve Teorisi Anabilimdalı'nda "Pera'nın Yersizyurtsuz Kahramanları: Vallauri Ailesi, Edouard Lebon, Alexandre Vallaury ve M. Vedad Tek" başlıklı tezi ile ikinci yüksek lisans derecesini tamamlamıştır.

Hali hazırda Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümü'nde doktora çalışmalarına devam etmekte olan Özlü, Topkapı Sarayı'nın 19. ve 20. yüzyıl arasındaki dönüşümünü araştırmaktadır. 2015-2016 yıllarında Topkapı Sarayı restorasyonlarında mimarlık ve sanat tarihi danışmanı olarak görev yapmış olan araştırmacı ayrıca, İstanbul Kemerburgaz Üniversitesi ile İstanbul Bilgi Üniversitesi'nde mimari tasarım ve mimarlık tarihi ve kuramı üzerine dersler vermektedir.

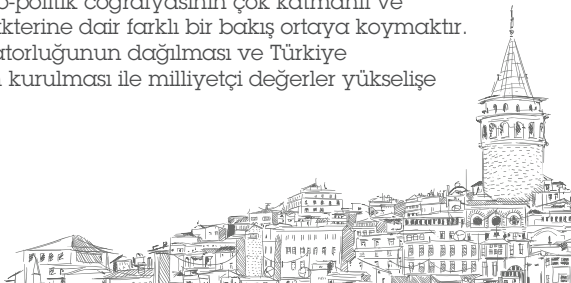
Araştırmacının pek çok ulusal ve uluslararası konferanslarda sunumları ve çeşitli dergi ve kitaplarda İstanbul kent tarihi, Osmanlı mimarisi, sanat tarihi, müze araştırmaları, mimarlık tarihi ve teorisi üzerine yayınları bulunmaktadır. Nilay Özlü'nün, M. Gahripour ile beraber editörlüğünü üstlendiği "The City in the Muslim World" isimli kitabı 2015 yılında Routledge tarafından yayımlanmış, ayrıca akademik çalışmalarını Society of Architectural Historians ve The Barakat Trust tarafından ödüle layık görülmüştür.

Nilay Özlü received her BArch degree in 1998 from the Middle East Technical University, Department of Architecture and holds an MBA degree from the University of San Francisco. After working several years as a professional architect in California and Ankara, she received her second masters degree from Yıldız Technical University, History and Theory of Architecture with her masters thesis titled "Pera'nın Yersizyurtsuz Kahramanları: Vallauri Ailesi, Edouard Lebon, Alexandre Vallaury ve M. Vedad Tek". She is currently a PhD candidate at Istanbul Bosphorus University, Department of History working on her dissertation project titled "The Transformation of the Topkapı Place during the 19th and 20th centuries: From Saray-ı Cedide-i Amire to Topkapı Palace Museum". She also worked as an art and architectural history consultant for the Topkapı Palace restoration projects during 2015 and 2016. She teaches architectural theory and design at Istanbul Kemerburgaz University and Istanbul Bilgi University, and writes for art, architecture, and history journals. Her co-edited volume "The City in the Muslim World" was recently published by Routledge. She was awarded by the Society of Architectural History and and by the Barakat Trust for her research projects. Her topics of interests include Ottoman visual culture, 18th and 19th century Istanbul, contemporary urban theory, museum studies, and critical architectural theory.

Levanten Mimari Mirasına Cumhuriyet Dönemi Bakışı:

Alexandre Vallaury Örneği Bu çalışma, Levanten mirasının Osmanlı ve Erken Cumhuriyet dönemlerinde değişen anlamını ve algılanışını, historicizm, kozmopolitanizm ve milliyetçilik bağlamında irdelemeyi hedeflemektedir. İtalyan kökenli Levanten mimar Alexandre Vallaury'nin (1850-1921), İstanbul'da başlayan, Paris Ecole des Beaux Arts'da devam eden ve Fransız tabiyetinde sona eren hayatı ve 19. yüzyıl sonunda İstanbul'da ortaya koymuş olduğu mimari eserleri farklı bir perspektif ile ele alınacaktır. Osmanlı İmparatorluğu'nun ilk güzel sanatlar okulu Saray-ı Nefise'nin tasarımcısı ve ilk mimarlık hocalarından olan Vallaury, tarihselci (seçmeci) ve eklektik üslupta inşa etmiş olduğu pek çok anıtsal yapı ile 19. yüzyıl İstanbul'unun kent peyzajına, mimari ve kültürel ortamına damgasını vurmuştur. Bu çalışmanın amacı, mimarın eklektik mimari dilini olduğu kadar, farklı kimliklerini Osmanlı, Cumhuriyet ve Fransız arşiv belgeleri ışığında irdelemek ve geç-Osmanlı kültürel ve sosyo-politik coğrafyasının çok katmanlı ve kozmopolit karakterine dair farklı bir bakış ortaya koymaktır. Osmanlı İmparatorluğunun dağılması ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kurulması ile milliyetçi değerler yükselişe

Norman Stone

Yakınçağ'da Orta ve Doğu Avrupa tarihi konularında uzman Stone babasının savaşta ölmesi üzerine Glasgow Academy'ye burslu olarak kabul edildi. 1959-1962 yılları arasında Cambridge'de okuyan Stone, master çalışmasını 1962-65 yıllarında Viyana ve Budapeşte'de, Orta Avrupa Tarihi üzerine yaptı. 1965'ten itibaren Cambridge'de Rus ve Alman Tarihi okutmanlığı yaptıktan sonra Trinity College'de çalıştı.

1984'te Oxford'da Modern Tarih profesörü oldu. 1984-1997 yılları arasında Oxford Üniversitesi'nde yakınçağ tarihi konusunda profesör olarak ders verdi. Daha sonra Bilkent Üniversitesi'nde görev yaptı. Hala Bilkent Üniversitesi'nde görevine devam etmektedir.

Norman Stone'un Wolfson Ödülü'ne layık görülen The Eastern Front 1914-1917 (1975) dışındaki eserleri: "Hitler" (1980), "Europe Transformed 1878-1919" (1983) ve "The Atlantic Revival 1970-1990" sayılabilir. Norman Stone'un bilimsel çalışmalarının odak noktasını, geçmiş ve günümüzdeki Rus-Türk ilişkileri oluşturmaktadır. 1985'e kadar Britanya basınında sürekli yorumlarda bulundu. Aynı zamanda Frankfurter Allgemeine Zeitung ve The Wall Street Journal gazetelerinde yazdı. 1987-1992 yılları arasında The Sunday Times gazetesinde düzenli köşe yazarı olarak makaleler yazdı. 1987-1990 yılları arasında İngiltere Başbakanı Margaret Thatcher'a dış politika danışmanlığı yaptı. Norman Stone; Almanca, Rusça, Macarca, Lehçe, Fransızca ve Türkçe biliyor. Stone, yaşamını Türkiye ile İngiltere arasında geçirmektedir.

After the death of his father, a specialist in Modern History of Central and Eastern Europe, Norman Stone was accepted to the Glasgow Academy as a scholarship student. Between 1959 and 1962 he studied at Cambridge, and then completed his Master in History of Central Europe between 1962 and 1965, at the universities of Vienna and Budapest. After 1965 he worked as a lecturer at Cambridge University and then Trinity College, giving classes in Russian and German History. In 1984 he became professor of Modern History at Oxford University, giving classes there until 1997. Then he started to work at Bilkent University in Ankara, where he's still active as a professor.

Besides 'The Eastern Front 1914-1917' (1975), awarded with the Wolfson Prize, among the other relevant works of Norman Stone are 'Hitler' (1980), 'Europe Transformed 1878-1919' (1983) and 'The Atlantic Revival 1970-1990'. The current focus of Norman Stone's researches is the analysis of Russian-Turkish relations in the past and present. Until 1985 he was active writing on the British press, as well as the Frankfurter Allgemeine Zeitung and The Wall Street Journal, and between 1987-1992 he's been a regular contributor to The Sunday Times. Between 1987-1990 he also acted as an advisor for Foreign Policy to the English Prime Minister Margaret Thatcher. Norman Stone, who knows German, Russian, Hungarian, Polish, French and Turkish languages, currently lives between Turkey and England.

Paolo Girardelli

1996 yılında Napoli Üniversitesi'nden 19. ve 20. yüzyılın başında İstanbul'daki İtalyan mimarlar konulu bir tezle Doktora derecesini aldı. Çalışmaları ve lisans üstü öğretim faaliyetleri, Doğu Akdeniz'deki çok kültürlü ortamlarda mekan, görsel kültür, diplomasi ve kimlik arasındaki ilişkilerle ilgilidir. 2005-06 yılında MIT'de Aga Khan Fellow, ve 2013 yılında Paris'te INHA (Sanat Tarihi Milli Enstitüsü) davetli araştırmacı oldu.

Ayrıca, 2011 yılından itibaren J.P. Getty Trust "Connecting Art Histories" inisiyatifinin bir parçası oldu. 2015-16 akademik yılında Koç Üniversitesi – ANAMED araştırmacısı olarak "1831 Yangını Öncesi ve Sonrası Beyoğlu" konulu bir çalışma sürdürdü. Bu çalışma, Pera'da "uzun" 19. yüzyıl diplomasinin ve Avrupalı nüfusun yarattığı kentsel manzaralarla ilgili bir projenin parçasıdır.

Completed his PhD at the University of Naples in 1996, with a dissertation on Italian architects in 19th and early 20th century Istanbul. His publications and graduate seminars focus on the relations between space, visibility, diplomacy, religion and communal identities in the multi-cultural contexts of the Eastern Mediterranean.

He was Aga Khan Fellow at MIT in 2005-06, chercheur invité at the Institut national de l'histoire de l'art (INHA, Paris) in 2013, and participated for several years to the J.P. Getty Trust "Connecting Art Histories" Initiative. In 2015-16 he was a Senior Fellow at Koç University – ANAMED, with the project "Landscapes of the Eastern Question. Beyoğlu before and after the 1831 Fire", part of a larger research on the landscape of diplomacy and European presence in Pera during the long 19th century.

Quentin Compton -Bishop Chairman of LHF

Eski bir diplomat ve Ortadoğu uzmanı olan Quentin Compton-Bishop şu anda Warwick Üniversitesi'nin araştırma ve teknoloji ticarileştirme kuruluşu Warwick Ventures'in İcra Kurulu Başkanıdır. Ailesinin İstanbul, İzmir ve Beyrut'ta Levanten kökenleri vardır.

Kendi geçmişini araştırırken benzer çalışmalar yapan başkaları ile temasa geçince Levant bölgesinin zengin kültür mirasını araştırma, keşfetme, korunma ve paylaşmayı amaçlayan Levanten Kültür Mirası Vakfı kurucu üyesi olarak çalışmalara başladı. Quentin Compton-Bishop şu anda vakfın başkanıdır.

A former diplomat, Middle East specialist and now Chief Executive of Warwick Ventures, the research and technology commercialisation arm of the University of Warwick. His family has Levantine origins from Istanbul, Izmir and Beirut. Researching his family background led him to meet others committed to discovering, preserving and sharing the rich heritage of the Levant region and to become a founding member of the Levantine Heritage Foundation. He is the current serving chairman of the LHF.

Rinaldo Marmara

Fransa'da Montpellier Paul Valéry Üniversitesi'nde doktor unvanı alan Rinaldo Marmara, Türkiye Katolik Ruhani Reisler Kurulu'nun resmi tarihçisi ve kültür ataşesi görevini sürdürmektedir. Araştırma konusu Latin Cemiat ve Kilisesi [Levantenler] olan Marmara'nın otuzu geçmiş kitabı ve yüz kadar makalesi vardır.

Halen, konu ile ilgili Vatikan Gizli Arşivleri'nde araştırmalarına devam ediyor. Vatikan tarafından Chevalier de l'Ordre de Saint-Grégoire le Grand, Polonya Cumhuriyeti tarafından Bene Merito nişanlarıyla ödüllendirilmiştir.

He received his PhD at Montpellier Paul Valéry University in France and is currently the official historian and cultural attaché of the Turkish Council of Catholic Spiritual Leaders. His research topics are the Latin Community and the Church (Levantines) and he has written more than thirty books and about one hundred articles in this subject. Presently he is pursuing his research at the Vatican Secret Archives.

He has been awarded the Chevalier de l'Ordre de Saint-Grégoire le Grand, by the Vatican as well as the Bene Merito decoration by the Republic of Poland.

Osmanlı İmparatorluğu'nda hoşgörü ve misafirperverliğin kanıtı olarak, Pera Levantenleri'nin ortak lisanı ve dini gelenekleri Sultan Abdülmecid, 3 Kasım 1839'da Gülhane Hatt-ı Hümayunu'nun okunmasıyla Tanzimat dönemini başlatıyor, Levantenler için altın çağ başlamış oluyordu.

Bu dönemin en önemli simgesi ise, iş bulmak, daha rahat bir hayat kurmak için Osmanlı İmparatorluğu'na akın eden Levanten dediğimiz, yabancı göçmenlerdir. Yükseliş döneminde Levantenler, eski Pera merkez olmak üzere kendi geleneksel mahallelerinde tam bir serbestlik içinde yaşıyordu. Pera şehir içinde bir şehir, hayat tarzı açısından hiç geri kalmadığı Paris'in bir suretiydi. Rumca, Osmanlı İmparatorluğunda yerleşmiş yabancı toplumlar arasında ortak lisan olarak kullanılmaktaydı. Levantenlerin Yükselme Döneminde Pera ve Galata'nın dini gelenekleri bu toplumunun tanıma nişanesi, gururu ve kültürel zenginliğini oluşturmakla beraber, Osmanlı'nın hoşgörü ve misafirperverliğinin bir kanıtı olarak tarihe geçmektedir.

Common language and religious rites of Perote Levantines as an evidence of tolerance and hospitality in the Ottoman Empire Sultan Abdülmecid initiated the era of Tanzimat when he read the Gülhane Hatt-ı Hümayunu on November 3rd, 1839 and this was the beginning of a golden age for the Levantines. The most prominent indication of this age was the influx of foreign immigrants or Levantines to the Ottoman Empire to find employment and start a better way of living. During this period of zenith, Levantines, centred in old Pera lived in complete freedom in their traditional quarters.

Pera was a city within a city and a replica of Paris in terms of life style. Greek was the common language among foreign communities settled in the Ottoman Empire. During the golden age of Levantines, religious rites and rituals of Pera and Galata were a sign of recognition, pride, and cultural wealth of this community and in the meantime an evidence of Ottoman tolerance and hospitality.

Sedat Bornovalı

Özel İtalyan Ortaokulu ve Lisesi'nde okudu. İtalyan dili ve kültürü ile yakınlığı daha sonraki sanat tarihi eğitimi süresince de devam etti. Mimarlık tarihi doktorasının ardından çeşitli üniversitelerde ders verdi.

Halen Nişantaşı Üniversitesi Mimarlık Fakültesinde Yardımcı Doçent olarak görev yapan ve Tarihi İtalyan İşçi Cemiyeti Societa' Operaia binasının İstanbul kültür yaşamına tekrar kazandırılması projesini yürüten Bornovalı, İtalyan Cavaliere dell'Ordine della Repubblica Devlet Nişanı sahibidir.

After receiving his secondary and high school education from Italian schools, he went on developing his interest and passion for Italian language and culture, studying art history at the university. After completing his PhD in history of architecture he's been teaching in several universities.

Sedat Bornovalı, who's been entitled with an Order of Merit of the Italian Republic (Knight), is currently employed as assistant professor at the Architecture Faculty of Nişantaşı University, and is directing the restoration project of the historical building of the Italian Workers' Society for Mutual Aid in Istanbul, aimed at earning back the building to Istanbul cultural life.

İstanbul'daki Societ  Operaia binası: D n , Bugünü ve Yarını İstanbul'daki İtalyan topluluğunun başlıca referans noktalarından biri olan Societ  Operaia, 1863 yılında kurulduktan 20 yıl kadar sonra kendine ait bugünkü binasını yaptırmış ve buraya taşınmıştır. XIX. yüzyıl İstanbul'unda bugüne oranla çok daha kalabalık olan İtalyanlar'ın sayısının çeşitli nedenlerle azalmasıyla üyeler de çok az sayıda kalmış birkaç hayırseverin sahip çıkması sayesinde hem dernek hem de bina günümüze gelebilmiştir. İtalya'nın İstanbul'daki bir  nceki Başkonsolosu Gianluca Alberini'nin  nerisi ve Türkiye Seyahat Acentaları Birliği Türsab Başkanı Başaran Ulusoy'un fikre sahip çıkmasıyla bina aslına uygun olarak restore edilmekte derneğin İstanbul'un kültür ve sanat hayatına damga vurduğu en görkemli günlerinin tekrar yaşatılması hedeflenmektedir.

Restorasyon sırasında İstanbul Arkeoloji M zeleri tarafından yapılan kazılar tamamlanmış, önemli buluntulara ulaşılmıştır. Restorasyonun yıl i erisinde tamamlanması hedeflenmektedir.

The Societ  Operaia building in Istanbul: Past, present and future The Italian Workers' Society for Mutual Aid, since its foundation in 1863 has been a crucial point of reference for the Italian community in Istanbul.

The current building of the Society was built in the early 1880s, but after the progressive decline of Istanbul's Italian population during the 20th century, and the consequent reduction of members of the Society, the conditions of the building deteriorated. Thanks to the strong interest showed by the previous Italian General Consul Gianluca Alberini, and the support ensured by the head of the Turkish Union of Travel Agencies (T rsab) Başaran Ulusoy, the building is now being restored, with the aim of bringing it back to its originary role as a crucial center for the artistic and cultural life of Istanbul. During the excavations supervised by the Istanbul Archeological Museum, important findings have been retrieved. The restoration will likely be completed within the end of this year.

Seza Sinanlar Uslu

1973 doğumlu Sinanlar Uslu, orta öğrenimini Galatasaray Lisesi'nde gördü. İstanbul Üniversitesi Sanat Tarihi Bölümü'nde başlayan yüksek öğrenimini Boğaziçi Üniversitesi Tarih Bölümü'ndeki Yüksek Lisans Programıyla sürdürdü. 2005-2006 yıllarında Suna ve İnan Kıracık Vakfı bursuyla Paris'te EHESS'te (Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales) araştırmacı olarak bulundu.

2008 yılında İTÜ Sanat Tarihi Anabilim Dalı'nda tamamladığı "Pera'da Resim Üretim Ortamı 1844-1916" başlıklı tezi ile doktora derecesi alan Sinanlar, 2009 yılından bu yana Yıldız Teknik Üniversitesi Sanat ve Tasarım Fakültesi Sanat Yönetimi Anabilim Dalı'nda görev yapmaktadır. Öncelikli araştırma konuları 19. yüzyıl Osmanlı dünyasında kültür ve sanat yaşamı, sanatçılar ve basındır.

Born in 1973 Mrs. Sinanlar Uslu, had her high school education at Galatasaray Lycee. Her high education started in the History of Art Department of Istanbul University and continued on master level in the History Department of Boğaziçi University. In 2005-2006 by the grant of Suna and İnan Kıracık Foundation she continued her researches in Paris at EHESS (Ecole des Hautes Etudes en Sciences Sociales) In 2008 she had her Phd on History of Art in Istanbul Technical University.

Now, she is working at the Art Management Program of the Art Department of Yıldız Technical University since 2009. Her research domain contains mostly 19th century Ottoman cultural and artistic life, artists and press.

Pera'da Batılı Sanatçılar 19. yüzyılda Pera'da cereyan eden kozmopolit yaşamın en renkli figürleri kuşkusuz sanatçılar, onların içinde de ressamlardı.

Kimisi yerel gayrimüslim tebadan, kimisi Osmanlı Paşaların arasından yetişmiş bu kişiler arasında Levanten sanatçıları da görmek mümkündür. Pera merkezinde gelişen entelektüel yaşamın aktörleri olan tüm bu kişileri birbirleriyle olan ilişkileri üzerinden tanımak ve dönemin Perasını nasıl birlikte şekillendirdiklerini görebilmek üzere hazırlanan bu bildiri de ağırlıklı olarak Adolphe Thalasso'nun gözünden Pera'daki sanat yaşamını ve Levanten sanatçıların katkılarını ele alacağız.

Western Artists in Pera The most colourful figures of the cosmopolitan life manifesting itself in 19th century in Pera were doubtlessly artists including painters. It was also possible to see Levantine artists among these people, some of whom were raised from non-muslim subjects and some from among Ottoman Pashas.

In this paper prepared with the aim of knowing about all these people who were the actors of intellectual life emerging at the center of Pera by digging up their relationship with each other, and finding out how they shaped Pera of the time together, we will be handling the art life of Pera predominantly in the eyes of Adolphe Thalasso and discussing the contributions of Levantine artists.

1 BEYOĞLU
LEVANTENLER
KONFERANSI
BEYOĞLU LEVANTINE CONFERENCE

2016

